

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ

Наконечна К.В., Дерев'янчук Б.В.

*Національний університет біоресурсів і природокористування України,
м. Київ*

В роботі розглянуто питання щодо теоретичних основ управління інноваційною діяльністю, висвітлено сутність категорії управління інноваційною діяльністю підприємства, управління інноваційною діяльністю підприємства в умовах кризи.

На сьогодні інновація є рушійною силою економічного, технологічного, політичного, екологічного та соціального розвитку суспільства. Тому становить інтерес управління інноваціями, інноваційною діяльністю, від ефективності якого залежить розвиток суспільства загалом та активізація підприємницької діяльності зокрема. Тому особливого значення набувають проблеми вивчення управління інноваційною діяльністю.

В Україні не існує моделі управління інноваційною діяльністю адекватної розвитку інновацій в умовах кризи, а також практика комплексної оцінки розвитку інноваційної діяльності наразі не набула значного поширення. Більшість промислових підприємств і організацій, що здійснюють інноваційну діяльність, не використовують процедури оцінки інноваційного потенціалу, інноваційного ризику та інноваційної активності. Це негативно позначається на розвитку інноваційної діяльності як окремих підприємств, так і української економіки в цілому.

Мета дослідження – проаналізувати теоретичні основи управління інноваційної діяльності, висвітлити їх сутність для функції.

В.В. Стадник, Т.Г. Дудар, В.О. Козловський розглядають управління інноваційною діяльністю як складову менеджменту сучасного підприємства, що охоплює планування, організація та стимулювання інноваційної діяльності, реалізацію інноваційних проектів, розрахованих на отримання конкурентних переваг і зміцнення ринкових позицій підприємства.

С.Б. Шапіро розглядає понятійний апарат управління інноваційною діяльністю так “...важливий аспект керівництва для розвитку господарства, і абсолютно необхідного, щоб трудові колективи і господарські керівники безперервно, наполегливо, ініціативно, зацікавлено займались питанням розробки і введення нововведень, а не звертались до них від випадку до випадку під впливом зовнішніх, випадкових і при цьому небажаних обставин”.

В інноваційній сфері України спостерігається тенденція, коли підприємства не поспішають переходити на такий тип розвитку через недосконалість державної політики, світову кризу тощо.

Високий ступінь конкурентоспроможності підприємства й можливість забезпечення стабільного доходу у сучасних умовах значною мірою залежать від активності здійснення інноваційної діяльності. У розвинених країнах світу питома вага промислових підприємств, які здійснюють інноваційну діяльність, ще в 1999 році досягла 70 %, і зараз спостерігається тенденція до зростання.